

La culpa és negra

El gas butà va encendre molts entusiasmes i comoditats, però va apagar la feina dels carboners, aquells artesans que varen haver de deixar el bosc i tancar els seus masos. Al massís del Montseny hi havia hagut una cinquantena de masos que vivien de fer carbó i de l'horta de la terra propera a les cases i també treballaven el bosc. Una autèntica pluriocupació. Quan es tanquen i s'abandonen aquelles cases i les seves terres de conreu i els seus boscos, la naturalesa fa néixer una herba que sembla inofensiva, però té la virtut de preparar el terreny perquè pròximament s'hi faci bé una altra planta que ja fecundarà la terra, i a la temporada vinent ja hi naixeran arbres, amb tota llibertat. Seran arbres no desitjats, ningú els ha demanat, i ara ocuparan tot el territori que vulguin. Aquests arbres no desitjats, no planificats, necessiten aigua, aquella aigua que ja no arribarà al riu. Els pagesos del peu del Montseny, per exemple Fogars de Tordera, podrien creure que ara plou menys que abans, però no: és que l'aigua es queda a muntanya perquè aquells arbres la necessiten. Se la prenen. Així les coses, s'ha augmentat la superfície de boscos del país. I és clar, continuen prenen l'aigua que necessiten. Un estudi del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (Creaf) certifica que els boscos d'ara utilitzen un 20% més d'aigua que fa 30 anys. I de la fusta que produeixen ningú en fa cas. El tema es fa més preocupant quan se'ns cremen els boscos, molt abundants i molt espessos. Alguna culpa existeix. Molta sigla oficial, molta pregunta des de les bases més afectades, però la invasió del bosc i la seva gestió ara ja han de ser qüestions de primera preocupació. La bona consciència del poble pateix i patirà per aquesta falta de decisions i determinis. L'abandó total del bosc porta conseqüències molt greus. Aquest estiu 2026 els focs són tràgics. A Catalunya tenim 100.000 hectàrees de terra de conreu abandonades. No en té pas tota la culpa l'arribada del gas butà; sociòlegs i economistes ja ens ho explicarien bé; més bé i amb més autoritat que no pas un senzill article d'opinió. La realitat, la culpa de l'abandó de la muntanya, s'ha d'afrontar. Entre les dades que es comenten actualment hi ha aquella meditació serena sobre les 100.000 hectàrees de terra de conreu abandonades, que tenim a Catalunya. Qui sap si es podria donar feina a moltes persones que ara mateix figuren a les xifres de l'atur. Algú treballaria de pagès. I aquí tenim molta terra de conreu, extensa, qualificada, que havia sigut generosa i estimada.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/08/05/culpa-negra-133127766.html>